

Buletinul de știri NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1144

16.02.2025 (136)

Educația unui geniu al răului

de Gerhard Lauck

Partea 10

Omul legii și haiducul

Uneori, un fost (?) dușman (?) îmi cerea ajutorul într-o chestiune care implica un fost (?) prieten (?). Situația era adesea atât bizară, cât și confuză. Asemănătoare cu Vechiul Vest, unde linia dintre *omul legii* și *nelegiuit* era uneori neclară.

Criminalii primeau uneori pedepse cu închisoarea mai scurte decât activiștii non-violenți. Această nedreptate nu a făcut decât să promoveze radicalizarea. Unii activiști și-au dat seama: *Dacă tot trebuie să fac închisoare, aș putea să fac și eu crimă!*

Rezultatul au fost acte izolate de violență.

Datorită contactelor mele extinse, adesea nu era greu să se stabilească cel puțin o "legătură" indirectă cu mine. În plus, literatura noastră era foarte larg distribuită în cercurile disidente. Era adesea găsită în timpul perchezițiilor sau chiar la "scenele crimelor".

Uneori cunoșteam "suspecți de terorism" cu mulți ani înainte. Pe vremea când încă făceau parte din mișcarea de rezistență *non-violentă*. Bineînțeles, nu a existat niciodată vreo implicare sau interferență.

Singurul mod psihologic pe jumătate eficient de a contracara această tendință a fost să le spun: *Suntem de acord că acei câini murdari MERITĂ să fie fierți în ulei și blocați pe o insulă pustie cu soacra lor. Dar nu vrem să le facem jocul. Mențineți disciplina!*

Imunitatea de arestare

În mod ironic, unele dintre guvernele care mi-au solicitat ajutorul au combătut activ, cel puțin la un moment dat, activitatea mea clandestină. Mă confruntam în continuare cu perspectiva foarte reală a arestării la frontieră. Prin urmare, trebuia să mi se acorde o *imunitate* oficială *împotriva arestării!* Au făcut acest lucru de mai multe ori. Mai exact în 1979 la Bückeburg și în 1992 la Stuttgart.

La 9 martie 1992, am depus mărturie la cel mai lung proces național-socialist din istoria Germaniei postbelice, la Stuttgart, după ce am fost amnistiat temporar. Securitatea era laxă. Am fost atacat și am primit niște spray lacrimogen în față. M-a înțepat puțin. Cu toate acestea, gustul nu a fost la fel de rău ca cel al propriei mele mâncăruri.

Pe de altă parte, tovarășul meu apropiat Christian Malcoci mi-a indicat numele a trei dintre avocați: *Sieg, Heil și Führer!*

Cu o altă ocazie (Frankfurt 1989), am fost informat că mi s-a acordat imunitate pentru anumite lucruri, dar mi s-a spus în mod expres că această imunitate nu se aplica pentru altele. De fapt, mi s-a spus: *Promitem să NU vă împușcăm cu arma pe care o ținem în mâna dreaptă. Dar vă informăm prin prezenta că NU promitem să nu vă împușcăm cu arma pe care o ținem în mâna stângă!*

Am găsit acest lucru extrem de amuzant.

În ciuda recunoștinței mele pentru că m-a făcut să râd atât de bine, aceasta a fost una dintre puținele ocazii în care am refuzat oferta.

FBI și Perversiunile sexuale ale lui J. Edgar Hoover

Conexiunea noastră telefonică este groaznică. Este enervant.

Mă plâng colegului meu de la celălalt capăt al firului: *Știi, nu mă deranjează că FBI-ul ne ascultă liniile. Dar aș vrea doar să nu strice conexiunea!*

El este de acord din toată inima: *Da, în momente ca acesta îmi vine să vorbesc despre perversiunile sexuale ale lui J. Edgar Hoover!*

Click! Telefonul se oprește chiar în acest moment.

Îl sun înapoi. El face o observație isteată: *Cred că nu le-a plăcut comentariul meu despre viața sexuală a lui Hoover!*

Amândoi râdem!

Un alt coleg de serviciu a spus că agenții s-au încurcat odată. *El îi putea auzi, dar ei nu-l puteau auzi pe el.* Discutau ce a mers prost, apoi și-au dat seama și au tăiat-

o.

* * * * *

Guvernul Statelor Unite părea destul de indiferent față de activitatea noastră. FBI-ul ne vizita din când în când. Fie din principiu, fie la cererea unui guvern străin.

Acest lucru ne-a pus într-o poziție delicată.

Pe de o parte, a trebuit să acționăm pe baza presupunerii că FBI-ul va transmite informații dușmanilor noștri. Nu am vrut să dezvăluim niciun secret important.

Dar, pe de altă parte, am vrut ca FBI-ul să poată afla suficient de multe lucruri pentru a fi siguri că nu suntem nici criminali, nici teroriști.

Am avut mai multe întâlniri amuzante cu FBI de-a lungul anilor.

Prima dată când au apărut la ușa mea, eram staționat într-un oraș străin. M-am prefăcut că nu vorbesc engleza. Din păcate, agentul FBI vorbea fluent germana. Dialogul a fost ca o scenetă dintr-o piesă de comedie. Dar amândoi ne-am păstrat o față serioasă. (Vecinii m-au întâmpinat întotdeauna cu un zâmbet amuzat după aceea).

Altă dată, am fost chemat la biroul de personal al fabricii unde lucram. Directoarea de personal avea o privire îngrijorată. A arătat spre doi bărbați și a spus: *Acești domni ar dori să vă vorbească.* Încă îmi amintesc numele de familie al celui agent, pentru că m-a vizitat de câteva ori. De asemenea, i-a vizitat și pe vecinii mei. Unul dintre ei i-a spus: *Da, îl cunosc. E un tip de treabă. Îi plimbă pe copiii noștri cu căruciorul.*

Toate tipografiile dintr-un oraș de mărime medie au refuzat să lucreze cu noi. Două au menționat că au fost vizitate de FBI. Ne-am gândit pentru scurt timp să ne cumpărăm propria tipografie și să intrăm în competiție cu ei! (A fost o singură tipografie pe care nu am întrebat-o. Era un vecin și nu am vrut să-l punem într-o situație delicată).

De-a lungul anilor, două bănci din state diferite ne-au spus că nu mai aveau nevoie să comande anumite valute străine de la marile bănci din est, deoarece pri-meau destule de la noi.

Ne-am gândit serios să cumpărăm *două* clădiri bancare diferite de-a lungul anilor. Una dintre ele era o clădire impresionantă, cu trei etaje, situată pe o stradă principală dintr-un oraș important din SUA. Aveam deja mai mult decât suficienți bani pentru a acoperi avansul. Dar nevoia noastră nu era suficientă pentru a justifica costul, așa că am decis să renunțăm.

Una dintre aceste bănci suna uneori mai întâi la telefon și apoi trimitea un șofer la 80 de kilometri pentru a o ridica de la noi, atunci când aveau nevoie de ea în

grabă.

Uneori duceam personal valuta străină la cealaltă bancă. Tânăra doamnă de la ghișeul de valută și cu mine am devenit prieteni în sensul platonic al cuvântului.

Într-o zi era absolut radiantă. După ultima mea vizită, cineva se grăbise să intre în biroul ei și o întrebase, îngrozit, dacă știe pe cine tocmai văzuse ieșind din biroul ei. Se comportase ca și cum tocmai îl văzuse pe Billy the Kid ieșind din bancă, purtând o geantă mare din care cădeau bancnote.

Douăzeci de ani mai târziu (!), banca respectivă ne-a informat în scris că ne închide contul. Abia mult mai târziu am găsit un indiciu. Am obținut o copie a unui document Interpol în care se preciza că eram cercetat pentru suspiciune de spălare de bani și trafic de arme în statul Utah! (Notă: nici măcar nu am fost în Utah în toată viața mea!).

Gretchen, care își amintea de FBI din anii 1930, a remarcat: *Îi fabrică pe tipii ăștia dintr-un mulaj? Arătau exact la fel ca acum cincizeci de ani! I-am zărit de la 15 metri distanță!*

George a comentat: *FBI-ului îi place să-și trimită noii agenți să ne intervieveze ca parte a pregătirii lor, pentru că știu că suntem inofensivi.*

Unul dintre cele mai amuzante incidente a fost când trei agenți au venit la ușa mea. Nu i-am vrut în casă, așa că am mers la un restaurant din apropiere.

Un domn mai în vârstă prezent s-a temut că nu mă voi mai întoarce niciodată! Își pierduse rudele în mâinile KGB-ului într-un mod similar. A vrut să sune la poliție.

Cel mai tânăr și mai neexperimentat agent era Howard. A insistat că are dovada că am primit 70.000 de dolari de la teroriști! A promis să mă "închidă". I-am răspuns: *Dacă aveți dovezi, vă rog să veniți cu mine la bancă. Spuneți-i președintelui băncii, ca să-mi crediteze contul cu suma respectivă!*

Își minte FBI-ul proprii agenți? Chiar credeți propriile lor minciuni? Sau îi angajează de la o școală de actorie în loc de o școală de drept, așa cum pretind ei?

Dar Howard a recunoscut că casa și mașina mea erau modeste. Categorie, clasa de mijloc.

Oricum, am publicat o relatare amuzantă a acestui incident. Ulterior, Howard m-a sunat pentru a-mi mulțumi că nu i-am dezvăluit numele de familie!

O nouă abordare în anii 1980

În anii '80, "brațul legal" a devenit forța dominantă a mișcării național-socialiste din Germania. "Brațul nostru ilegal", întruchipat în NSDAP/AO, a lucrat cot la cot cu acesta, în paralel, dar separat. M-am oferit chiar să tipăresc un ziar pentru brațul legal, dar Michael Kühnen s-a gândit că oricum va fi interzis. Această relație era

asemănătoare cu două ramuri diferite ale serviciilor armate ale aceleiași națiuni.

Michael Kühnen a dedicat un întreg capitol activității mele în cartea sa *Führertum zwischen Volksgemeinschaft und Elitedenken* (Leadership între comunitatea populară și gândirea elitelor).

Iată un fragment:

Modelul real pentru un lider național-socialist din noua generație [postbelică] este însă Gerd Lauck, liderul organizației pregătitoare și externe a NSDAP! ...

Tovarășul de partid Lauck a creat actuala organizație de luptă național-socialistă din perioada postbelică. Construcția organizației a început practic la punctul zero. Tinerii tovarăși care vin astăzi în mișcarea noastră încă mică, dar funcțională și care funcționează cu succes, cu greu își vor putea imagina că acum zece ani nu exista încă nimic. Nici o organizație, nici un material de propagandă, nici o concepție, pur și simplu nimic: în afară de câțiva tineri național-socialiști fanatici care au îndrăznit să abordeze o sarcină aparent fără speranță, și anume reconstrucția partidului național-socialist și lupta pentru cel de-al patrulea Reich.

Printre aceștia se număra și Gerd Lauck, personalitatea liderului actual: Ce imaginație, ce voință, ce putere de voință și ce hotărâre erau necesare pentru a sacrifica viața privată și profesia pentru o mișcare care nici măcar nu mai exista, și pe care el însuși o va construi din nimic în ani de luptă! El a organizat primele posibilități de tipărire, a creat cu NS KAMPFRUF primul ziar național-socialist deschis din perioada postbelică, a dezvoltat conceptul unei mișcări care să lucreze în clandestinitatea propagandistică cu structură celulară, a găsit posibilități financiare - și cu resurse inimaginabil de sărace, lupta s-a pus în mișcare și a găsit tot mai mulți adepți în Germania.

În acest proces, tovarășul de partid Lauck a rezistat în mod constant tentației, având în vedere lipsa unei infrastructuri politice, de a se autoprocama noul lider sau de a-și prezenta mica trupă ca fiind NSDAP-ul recent reînființat - ambele ar fi fost o caricatură a trecutului nostru măreț! În schimb, el și-a văzut sarcina ca pe un serviciu pentru viitorul partid. Această disciplină, prioritatea partidului, chiar dacă acesta nu exista încă deloc, asupra vanității conducerii personale, această renunțare la recrutarea de adepți personali, principiul că liderul și organizația trebuie să se dovedească în ochii activiștilor, a căror încredere trebuie să o câștige înainte de a o putea cere invers - tovarășul de partid Lauck a stabilit toate acestea în mișcarea în curs de dezvoltare. Toate acestea au devenit un model pentru noi, după ce noi - ieșind din NSDAP/AO - am creat o ramură legală a mișcării național-socialiste și am făcut astfel un pas înainte decisiv în lupta pentru reînființarea partidului.

Dar nu trebuie să uităm niciodată cui datorăm faptul că s-a pus bazele acestei lucrări de reconstrucție și că principiile unei veritabile conduceri național-socialiste au devenit din nou cunoscute - îi datorăm acest lucru lui Gerd Lauck și NSDAP/AO-ului său. Semnificația lor pentru munca noastră pur și simplu nu poate fi supraestimată - fără această luptă a tovarășului de partid Lauck în anii 1970, prima noastră descoperire din anii 1980 ar fi fost pur și simplu de neconceput. Și, deși comunitatea noastră a dominat titlurile de pe prima pagină a ziarelor timp de ani de zile și a devenit principala forță a mișcării național-socialiste, suntem totuși întotdeauna doar una, brațul legal al unei singure mișcări unificate, al cărei alt braț, cel ilegal, rămâne NSDAP/AO sub conducerea tovarășului de partid Lauck. Această parte a mișcării noastre a făcut și ea mari progrese în anii precedenți, dispune astăzi de posibilități tehnice și materiale substanțiale și - ca și în trecut - datorită locației sale din SUA, are o poziție de neclintit, care va reprezenta întotdeauna o plasă de siguranță pentru noi...

Realizările din primul deceniu și jumătate de activitate de conducere și comportamentul său de lider autentic justifică numărarea sa încă de pe acum printre marile personalități conducătoare ale național-socialismului, care sunt un model și o sursă de inspirație pentru noi toți.

* * * * *

Serviciile mele nu mai erau atât de solicitate. Mulțumită personalului meu, chiar și atenția mea "cu jumătate de normă" a fost suficientă pentru a menține în funcțiune operațiunea redusă.

Am decis să urmez o carieră în afaceri. Când am obținut cel mai mare punctaj la test din istoria companiei, directorul general milionar a fost atât de impresionat încât m-a angajat pe loc. M-a instruit personal. Am devenit *vicepreședintele său de marketing*. Această pregătire și această experiență reprezintă fundamentul cunoștințelor mele în domeniul afacerilor.

În mod ironic, acest CEO era evreu! Prietenii mei au dezbătut dacă "știa sau nu". Un vechi tovarăș din Bund își amintea situații similare: *După război, multă lume se temea să ne angajeze pe noi, cei din Bund. Dar evreii o făceau. Știau că suntem muncitori buni și că le vom face mulți bani. În plus, ar fi fost scutiți de critici pentru că ne-ar fi angajat.*

Mai târziu, când a căzut Cortina de Fier, am părăsit lumea afacerilor. M-am întors la "serviciul activ", ca să spun așa.

NSDAP/AO este cel mai mare furnizor Lumea propagandei național-socialiste!

Reviste tipărite și online în multe limbi
Sute de cărți în aproape o duzină de limbi
Peste 100 de site-uri web în zeci de limbi

SS Defender
against Bolshevism
by Heinrich Himmler
FOR DANMARK!
MOD BOLSEVISMEN!
Translated from the SS original

Julius Streicher: Der Giftige Pilz
The Poisonous
Mushroom
Translated from the Third Reich original
Der Giftpilz

Heinrich Hoffmann
Hitler
in Italy
HITLER
in ITALY
English / German / French / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of
High Finance
English - German / French - English

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im BDA
English - German / French - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!